

at ministeren helt ubetinget skal roses for, fordi forudsætningen for, at arbejdet kan blive væsentligt, er, at der er et godt samspil mellem ministerrådssiden og parlamentarikersiden i rådet.

Jeg skulle også efterlyse, at vi kunne få lidt bedre informationer om rådets saglige arbejde, ved at man havde en hjemmeside, så der kunne gives informationer ad den vej. Det er et forslag, som jeg er blevet bedt om at komme med, og som jeg med entusiasme straks sender videre. Det burde være en selvfølge, at man kunne få informationer på denne måde.

Det er svært at se, om det nordiske samarbejde er gået fremad i disse år. Meget tyder på, at det i visse henseender har været ved at gå i stå, og ved at lytte til hr. Ole Stavads tale før fik man et indtryk af, at det er blevet lidt mere besværligt at være nordisk borger, end det har været før.

Jeg kan se af det, som er blevet lagt til mig, at noget af det, som hr. Kristen Touborg har været meget glad for at understrege, er, at der skal laves en nordisk vurdering af lovforslagene på samme måde, som vi har en EU-vurdering, og at det vil blive vedtaget på den kommende session, så man kan få tjekket tingene og ikke render ind i de øresundsproblemer, der har været en stribe af. Jeg kan forstå, at vi kun delvis skal takke for, at vi får det igennem, for det var vistnok noget, der blev modtaget med betydelig skepsis, da det blev foreslået første gang. Men nu kommer det altså igennem, og det vil være med til, at problemerne måske kan fanges allerede i optakten, og at man måske også ad den vej kan komme frem til at få forstærket den nordiske borgers fornemmelse af at være i et fælles område, så det igen bliver noget af det, vi kan være stolte af, for det har været en meget vigtig og bærende del af det nordiske samarbejde.

Man kunne også sige, at det kunne være vigtigt på andre punkter, hvor der også er problemer. Den danske forringelse af integrationslovgivningen i forhold til de nordiske naboers kunne måske have været afværget, og de forskellige landes GMO-udspil havde nok også være bedre koordinerede, hvis man havde haft mulighed for at få en nordisk vurdering af sagerne.

Kl. 13.45

Der er i dag tydelige problemer med grænsehindre, som der i øjeblikket kæmpes med at få fjernet, og som redegørelsen – det skal så siges – gør en del ud af.

Det er jo også grøtesk, at f.eks. nordisk receptgyldighed, sprogkonvention og gymnasieover-

enskomsten, altså gode, gamle vedtagelser til gavn for udveksling i Norden, ikke virker ordentligt endnu. Det er positivt, at der tages målbevidst fat på disse ting. Der står i det papir, jeg har fået, at det er et grænsehindringsbureaukrati. Det lyder, som om det var sovjetiske tilstande, vi havde. Jeg har en fornemmelse af, at meget af det, man er rendt ind i, er et bureaukrati-problem. Det vil være godt, hvis også det kunne komme med og blive styrket.

Og så skulle jeg også viderebringe en stor tak for, at initiativet med Foreningen Nordens seminarrække for embedsmænd om rettighederne for nordboerne, som har eksisteret længe, nu kommer i gang, sådan at vi kan få det forbedret.

Det er tidligere i debatten også blevet sagt, at de nordiske organisationers vigtigste nye opgave er brobygningen i forhold til naboerne, til Rusland og Baltikum. Vi har også lige mindet hinanden om de vigtige skridt, der blev taget, da det første gang kom frem. Og jeg kan da også lige minde om det møde, der blev holdt i Mariehamn, som var et gennembrudende møde for det nordisk-baltiske samarbejde.

Det var faktisk meget store problemer, vi stod med dengang. Det skal så siges, at det ikke blot var finnerne – de var sammen med danskerne faktisk de mest villige til at få det her arbejde til at gå godt. Vi havde helt anderledes tunge problemer, kan jeg nævne til historisk orientering, med nordmændene, som overhovedet ikke mente, at parlamentarikere skulle beskæftige sig med de udenrigspolitiske ting, som dog trods alt lå i det her. Og i Sverige sagde de: Det gør vi selv. Underforstået, at det behøver vi ikke det nordiske til.

Der var en af de finske socialdemokrater, der efter de forhandlinger, der havde været, kom hen til mig og sagde på sit finsk-svenske: Kan du inte tala om for dom här svenska sossar, att Karl XII är död? Det prøvede jeg så at gøre, uden at det helt havde gennemslagskraft. Men jeg forstår, at det er et af de steder, hvor man har haft en god effekt siden hen, og at arbejdet er blevet så godt udbygget nu, at det også giver mening at sige, at nu tager vi altså det skridt videre, så Nordisk Råd, efter at vi har fået de baltiske lande med ind i EU-samarbejdet, i højere grad også kan satses på at skabe de kontakter til Rusland, som jo i øjeblikket først og fremmest varetages gennem Europarådet, men hvor det også vil være godt, at der i arbejdet i forhold til Europarådet vil komme en forstærket indsats for det nordisk-baltiske samarbejde.